Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-027
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. J.J. Guijt, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 21 juni 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: N.V. Schadeverzekering-Maatschappij Bovemij, gevestigd te Nijmegen, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 7 januari 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Einddatum arbeidsongeschiktheidsuitkering. Consument heeft in het verleden een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten met een looptijd van de Verzekering van acht jaar en zeven maanden. Met deze einddatum werd beoogd aan te sluiten tot de begindatum van de AOW-uitkering. De overheid heeft echter nadien de AOW-leeftijd verhoogd. De Commissie oordeelt dat Verzekeraar niet gehouden was om Consument de mogelijkheid van verlenging van de Verzekering, dan wel een nieuwe soortgelijke verzekering aan te bieden. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de brief van Consument van 14 augustus 2019;
- de brief van Consument van 17 oktober 2019;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor een verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft, met tussenkomst van een tussenpersoon, met ingang van 30 oktober 2010 een Woongarant inkomensbeschermingsplan (hierna: 'de Verzekering') bij Verzekeraar gesloten met dekking bij arbeidsongeschiktheid en werkloosheid.

2.2 Het op 3 november 2010 gedateerde polisblad vermeldt als looptijd van de Verzekering 8 jaar en 7 maanden, derhalve tot 30 mei 2019.

2.3 Op de Verzekering zijn de Voorwaarden Inkomensbeschermingsplan 1001 (hierna: 'de Voorwaarden') van toepassing. Hierin staat, voor zover hier relevant, het volgende:

"(…)
Artikel 1 Begripsomschrijvingen
(…)
2. Verzekerde (verzekeringnemer)
De op het polisblad vermelde in Nederland woonachtige natuurlijke persoon (werknemer of zelfstandig ondernemer) die op de ingangsdatum van deze verzekering niet ouder is dan 59 jaar of jonger dan 18 jaar.

Artikel 10 Duur en einde van de verzekering
(…)
6. Einde van de verzekering
Onverminderd hetgeen elders in deze voorwaarden is bepaald omtrent opzegging en/of beëindiging van de verzekering, eindigt deze:
a. op de einddatum van de verzekering
(…)
d. op de dag waarop verzekerde 65 jaar wordt
(…)."

2.4 In 2013 heeft de overheid de AOW-leeftijd verhoogd. Dit heeft tot gevolg dat Consument niet op 65-jarige leeftijd, maar - voor zover nu bekend - met 66 jaar en 4 maanden (te weten op 1 oktober 2020) de AOW-leeftijd behaalt.

2.5 Bij brief van 5 april 2019 heeft Consument haar tussenpersoon verzocht om verlenging van de Verzekering tot de aangepaste AOW-leeftijd. Indien dit niet mogelijk is, wenst zij een aanbod te ontvangen voor een soortgelijke verzekering. De tussenpersoon heeft Consument daarop bij e-mailbericht van 24 april 2019 medegedeeld dat het niet mogelijk is de Verzekering te verlengen en dat het ook niet mogelijk is een nieuwe verzekering af te sluiten.

2.6 Bij brief van 24 mei 2019 heeft de tussenpersoon Consument medegedeeld dat de Verzekering per 30 mei 2019 wordt beëindigd wegens het bereiken van de einddatum van de Verzekering. Consument heeft bij brief van 3 juli 2019 bezwaar tegen de beëindiging gemaakt en verzocht om verlenging van de Verzekering.

2.7 Verzekeraar heeft Consument bij brief van 18 juli 2019 medegedeeld dat verlenging van de Verzekering niet mogelijk is en dat geen nieuwe verzekering kan worden gesloten omdat Consument ouder is dan 60 jaar. Consument heeft zich hierover bij Kifid beklaagd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Verzekeraar de looptijd van de Verzekering aanpast aan de verhoogde AOW-leeftijd.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de grondslag dat Verzekeraar zijn zorgplicht heeft geschonden. Consument voert hiertoe het volgende aan:

- Toen Consument de Verzekering afsloot was de einddatum gebaseerd op haar destijds verwachte AOW-leeftijd per 31 mei 2019. Consument kon destijds niet weten dat de AOW-leeftijd door de overheid nadien zou worden verhoogd en heeft daar ook geen invloed op gehad. Afnemers van financiële producten die inspelen op onzekerheid met betrekking tot inkomensverlies, zoals het inkomensbeschermingsplan, mogen van een dergelijke wetswijziging niet de dupe worden. Deze wetswijziging dient voor risico van verzekeraars te komen. Het had van fatsoen en maatschappelijke verantwoordelijkheid getuigd als Verzekeraar Consument de mogelijkheid had geboden de Verzekering onder gelijke condities voort te zetten.
- Het product is destijds door de tussenpersoon aan Consument geadviseerd om ervoor te zorgen dat zij tot de AOW-leeftijd bij ziekte of werkloosheid voldoende inkomen zou hebben voor het betalen van hypotheek- en overige lasten. Er was dus sprake van een duidelijke koppeling aan de AOW-leeftijd. Consument heeft een klein inkomen en het verzekerd maandelijks bedrag van € 300,- bij eventuele werkloosheid of arbeids-ongeschiktheid is voor haar van wezenlijk belang.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat de Verzekering niet verlengd behoeft te worden. Hij heeft hiertoe het volgende aangevoerd:

- Het product wordt door Verzekeraar al jaren niet meer actief gevoerd. Dit betekent dat Verzekeraar dus geen nieuwe polissen meer sluit en een verzoek zoals Consument dat gedaan heeft, niet meer kan doorvoeren op lopende, dan wel beëindigde polissen;
- Binnen de richtlijnen van het product was verlenging van de einddatum alleen mogelijk indien de aanvrager jonger was dan 59 jaar. Ook indien het product nog werd gevoerd, was de door Consument gewenste aanpassing dus niet mogelijk;
- Het product is geen pensioenvoorziening of iets vergelijkbaars en kent geen koppeling aan de AOW-leeftijd.

De looptijd van het product was gemaximeerd op 30 jaar. In overleg tussen de tussenpersoon en Consument is bij het afsluiten van het product gekozen voor een bepaalde looptijd en dat is ook de einddatum van de polis die Verzekeraar hanteert. Voor zover Consument zich erover beklaagt dat de Verzekering is verkocht als zijnde gekoppeld aan de AOW-leeftijd, dient Consument zich tot de tussenpersoon te wenden.

4. Beoordeling

4.1 Aan de orde is de vraag of Verzekeraar gehouden is de eindleeftijd van de Verzekering te verhogen tot de op dit moment geldende AOW-leeftijd. De Commissie overweegt hieromtrent als volgt.

4.2 Uitgangspunt is hetgeen partijen zijn overeengekomen. In artikel 10 van de Voorwaarden wordt expliciet bepaald dat de Verzekering eindigt door het bereiken van de overeengekomen einddatum en op de dag waarop de verzekerde 65 jaar wordt. Op het polisblad staat als looptijd vermeld 8 jaar en 7 maanden. Dat betekent dat de einddatum van de Verzekering wordt bereikt op 30 mei 2019 (de maand waarin Consument de 65-jarige leeftijd heeft bereikt).

4.3 De vraag die beantwoord moet worden is of Consument, in afwijking van deze duidelijke bepaling in de Voorwaarden en de vermelding van de looptijd van 8 jaar en 7 maanden op het polisblad, toch aanspraak kon maken op een aanpassing van de einddatum van de Verzekering tot de ingangsdatum van de AOW-uitkering. De Commissie beantwoordt deze vraag - in lijn met haar eerdere uitspraken - ontkennend. Zie onder meer in gelijke zin GC 2015-208, 2015-335 en 2017-586. Zij overweegt hiertoe het volgende.

4.4 Het staat Verzekeraar vrij om de grenzen te bepalen van de risico's waartegen hij wel en waartegen hij geen dekking wenst te verlenen. Vgl. r.o. 3.4.2. van HR 9 juni 2006, NJ 2006, 326. In dit geval heeft Verzekeraar een looptijd bepaald die eindigt op de 65-jarige leeftijd van Consument. Aan de hand daarvan heeft Verzekeraar zijn risico bepaald bij het aangaan van de Verzekering en is de premie vastgesteld.

4.5 Niet gebleken is dat Verzekeraar zich in die zin heeft geuit dat Consument daaraan enige aanspraak op aanvullende uitkering zou kunnen ontlenen.

4.6 De Commissie begrijpt dat het voor Consument heel vervelend is dat zij geraakt wordt door de verhoging van de AOW-leeftijd door de overheid, te meer nu zij de Verzekering is aangegaan met de bedoeling ervoor te zorgen dat zij tot de AOW-leeftijd bij ziekte of werkloosheid voldoende inkomen zou hebben voor het betalen van haar (hypotheek)lasten.

Dit betekent evenwel niet dat de (eventuele) negatieve gevolgen die Consument daarvan ondervindt dienen te worden afgewenteld op Verzekeraar. Dit betekent dat Consument geen aanspraak kan maken op een aanpassing van de Verzekering tot de ingangsdatum van de AOW-uitkering.

4.7 Voor zover Consument Verzekeraar verwijt dat hij haar geen nieuwe verzekering heeft aangeboden, overweegt de Commissie als volgt. Verzekeraar heeft toegelicht dat dit verzekeringsproduct al jaren niet meer actief door hem wordt gevoerd en dat, voor zover dat nog wel het geval was, Consument sowieso niet meer in aanmerking kwam voor een nieuwe verzekering omdat zij niet voldoet aan de daaraan in de in de Voorwaarden gestelde voorwaarde dat zij bij het aangaan van die verzekering jonger is dan 59 jaar. Deze toelichting komt de Commissie – mede gezien artikel 1.2 van de overgelegde Voorwaarden – aannemelijk voor.

Conclusie

4.8 De conclusie is dat niet is komen vast te staan dat Verzekeraar zijn zorgplicht heeft geschonden. Verzekeraar is dan ook niet gehouden de einddatum van de Verzekering te verlengen, dan wel Consument een nieuwe verzekering aan te bieden. De vordering van Consument zal dan ook worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.